

Nr 232

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Statlig garanti för befrämjande av fiske å avlägsna fiskevatten, m. m.

(Lika lydande med motion nr 178 i Första kammaren)

I 1962 års statsverksproposition, bilagan nionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t under punkten 140 s. 346 föreslagit riksdagen att A) medgiva, att under budgetåret 1962/63 statlig garanti för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten m. m. må beviljas intill ett sammanlagt belopp av 80 000 kr., B) till Statlig garanti för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten m. m. för budgetåret 1962/63 anvisa ett förslagsanslag av 10 000 kr.

Den försöksverksamhet som avsetts att stimuleras med föreliggande statsgaranti kan icke sägas ha motsvarat de förväntningar som från statsmakternas och fiskarkårens sida ställts på densamma, vilket framgår av att några statsgarantier enligt hithörande bestämmelser icke sökts på senare år.

Den främsta orsaken till det ringa intresset har säkerligen varit de regler som gäller för åtnjutande av denna garanti. Enligt dessa regler kan garanti endast utgå beräknad på de rena driftkostnaderna för försöksfisket. Någon garanti utgår således ej för redskapsförluster och ej heller garanteras någon som helst minimiinkomst för deltagande i fisket.

Då det i regel vid försöksfiske på avlägsna fiskevatten rör sig om för de fiskare som deltagar i dylikt fiske okända vatten med oprövade botten- och strömförhållanden är riskerna för redskapsförluster mycket större än vid fiske i kända fiskevatten. Någon form av försäkring för redskapsförluster vid utövande av fiske finnes ej, varför det är nödvändigt att garantien vid fiske på avlägsna fiskevatten även omfattar redskapsförluster som kan uppstå vid detta fiske.

Vad gäller frågan om garanti för viss inkomst för de i fisket deltagande under den tid försöksfisket varar är det självklart att avsaknad av dylik garanti avhåller från deltagande i dylikt fiske. Då det här rör sig om fiske på avlägsna fiskevatten är det svårt för många att ta de risker för helt inkomstbortfall under en fisketur som här föreligger. Dylika fisketurer måste i regel sträcka sig över en avsevärd tid och ej som vid fiske i närmare vatten där fiskeresorna aldrig sträcker sig över ett par veckor. Garantien borde därför utsträckas att även omfatta en viss lägre veckoinkomst under en begränsad tid för dem som deltagar i dylikt fiske.

Då det är önskvärt att svenska fiskare i större utsträckning än som nu sker söker upp nya fiskevatten på större avstånd från hemorterna hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition, punkten 140, måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära ändring i de nu gällande bestämmelserna för statlig garanti för befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten i enlighet med vad ovan framförts.

Stockholm den 24 januari 1962

Olof Johansson

Ernst V. Staxäng

Carl E. Johansson

Hans Levin

Lennart Mattsson

Bengt Arweson

Wald. Svensson
